

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/12/2016
Identifikačné číslo spisu: 4014200983
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4014200983.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Roman Cerulík K CERO, so sídlom Štefánikova č. 59, 949 01 Nitra, IČO: zastúpený advokátom: JUDr. Pavol Gráčik, Advokátska kancelária so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefánikova trieda č. 69, 949 01 Nitra, za účasti: STAVOREX s.r.o., so sídlom Mostná 13, 949 01 Nitra, IČO: 31 436 064, zastúpená JUDr. Margita Málíková, advokátka, Vajanského 3, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2014/028873-010 zo dňa 08.08.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 26S/19/2014-65, zo dňa 05.11.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 26S/19/2014-65, zo dňa 05.11.2015 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a žiadal ich zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobné dôvody uplatnené žalobcom v žalobe neodôvodňujú zrušenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách § 30 ods. 1 písm. h) zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších zmien (ďalej len „správny poriadok“), v spojení s § 78 ods. 1, § 82 ods. 1 a § 88a zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších zmien (ďalej len „stavebný poriadok“).

Krajský súd poukazom na skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu považoval za preukázané, že na základe žiadosti spoločnosti STAVOREX, s.r.o., (ďalej len „stavebník“) o vydanie

stavebného povolenia na stavbu „Rekonštrukcia strechy a fasády, zobytnenie podkrovia na mezonetové byty“ - Štúrova ulica č. 4 a Fraňa Mojtu č. 42, Nitra, na pozemku parc. č. XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX v katastrálnom území Nitra (ďalej len „stavba“), začalo mesto Nitra stavebné konanie.

Stavebný úrad vydal dňa 25.05.2011 stavebné povolenie č. SP 8359/2011-004-Ing. Tá (ďalej len „stavebné povolenie“), ktorým okrem iného povolil prestavbu strechy na obytné podkrovie, pričom mala zostať výška a veľkosť novej strechy nezmenená. Stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2011.

Dňa 09.11.2011 podal účastník konania - spoločnosť Roman Cerulík K CERO, s.r.o., so sídlom Štefánikova č. 59, (ďalej len „žalobca“) písomný podnet vo veci preverenia predmetnej stavby, pričom upozorňoval na zmenu výšky stavby.

V rovnaký deň, t.j. 09.11.2011 podal stavebník oznámenie, v ktorom informoval stavebný úrad o zmene realizácie stavby oproti pôvodne schválenej projektovej dokumentácii stavby.

Na základe týchto podnetov orgán štátneho stavebného dohľadu oznámil vykonanie štátneho stavebného dohľadu. Dňa 20.12.2011 uskutočnil orgán štátneho dozoru tvaromiestnu obhliadku stavby a zistil zmenu výšky stavby a oznámil stavebnému úradu realizáciu stavby v rozpore so stavebným povolením. V dôsledku realizácie stavby v rozpore so stavebným povolením, predmetné stavebné povolenie stratilo platnosť.

Dňa 28.03.2012 predložil stavebník na stavebný úrad žiadosť na vydanie dodatočného stavebného povolenia nepovolených zmien stavby a potrebné náležitosti na preukázanie, že stavba nie je realizovaná v rozpore s verejným záujmom. Stavebný úrad dňa 04.04.2012 oznámil účastníkom konania začatie konania o dodatočnom povolení stavby, v súlade s § 88 ods. 1 písm. b), v spojení s § 88a ods. 1 stavebného poriadku.

Počas stanovenej lehoty si námietky uplatnil žalobca, ako vlastník susednej nehnuteľnosti, v ktorých vyjadruje svoj nesúhlas so zvýšením strechy, namieta vyhotovenie svetlotechnického posudku, absenciu stanoviska Krajského pamiatkového úradu v Nitre a upozorňuje na zmenu pohody užívania svojej stavby, pohody bývania a zníženie bonity nehnuteľnosti.

Dňa 18.05.2012 doručil Krajský pamiatkový úrad v Nitre stavebnému úradu svoje stanovisko, že súhlasí s vydaním dodatočného stavebného povolenia. Dňa 23.05.2012 doplnila spoločnosť 3S-Projekt, s.r.o., vyjadrenie k svojmu svetlotechnickému posudku, ktorým posudzovala zmeny svetelných podmienok na susednej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu.

Dňa 20.06.2012 vydal stavebný úrad rozhodnutie č. SP 7638/2012-012-Ing. Tá, ktorým dodatočne povolil stavbu.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, pričom namietal, že zmenou výšky susednej stavby došlo k narušeniu pohody bývania a upozornil na porušenie stanoviska Útvary hlavného architekta mesta Nitra.

Vzhľadom na to, že stavebný úrad nerozhodol o odvolaní sám v rámci autoremedúry, postúpil odvolanie so spisovým materiálom najbližšie nadriadenému správnomu orgánu - žalovanému (bývalému Krajskému stavebnému úradu).

Žalovaný preskúmal napadnuté rozhodnutie a spisový materiál v celom rozsahu a keďže nezistil také porušenie zákona, na základe ktorého by bolo potrebné predmetné rozhodnutie zrušiť, dňa 25.09.2012 vydal rozhodnutie č. KSUNR-2012-699-004, ktorým konanie doplnil a zistené vady prvostupňového rozhodnutia odstránil. Rozhodnutie o odvolaní nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2012.

Na základe právoplatného dodatočného povolenia stavby stavebník stavbu v súlade so zákonom dokončil a požiadal o vydania kolaudačného rozhodnutia.

Dňa 12.11.2012 vydalo mesto Nitra kolaudačné rozhodnutie č. SP 21989/2012-006-Ing.Tá, ktorým povolilo užívanie predmetnej stavby. Kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.2012.

Dňa 23.11.2012 podal žalobca prvú žalobu na Krajský súd v Nitre, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. KSUNR-2012-699-004, zo dňa 25.09.2012.

Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 26S/64/2012-53 zo dňa 20.03.2014 rozhodnutie žalovaného zo dňa 25.09.2012 zrušil a vec vrátil odvolaciemu orgánu na ďalšie konanie z dôvodu, že nebol predložený kompletný spisový materiál, čím sa stalo rozhodnutie nepreskúmateľné. Krajský súd v Nitre sa meritom veci nezaoberal a nerozhodoval o tom, či vydané rozhodnutie žalovaného bolo zákonné.

Dňa 08.08.2014 okresný úrad v Nitre (nástupca medzitým zrušeného Krajského stavebného úradu) rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2014/028873-010 zastavil odvolacie konanie na základe § 30 ods. 1 písm. h) správneho poriadku, keďže odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

Dňa 20.10.2014 podal na Krajský súd v Nitre žalobca žalobu na preskúmanie rozhodnutia okresného úradu v Nitre, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 08.08.2014.

Krajský súd sa v odôvodnení zaoberal iba interpretáciou a aplikáciou § 30 ods. 1 písm. h) správneho poriadku, konkrétne otázkou, či boli splnené dve podmienky nevyhnutné pre aplikáciu predmetného ustanovenia. Prvou podmienkou je, že išlo o konanie, ktoré sa začalo na podnet správneho orgánu a druhou podmienkou je odpadnutie dôvodu tohto konania. Krajský súd uviedol, že konanie o dodatočnom povolení stavby za môže, v súlade s § 88a ods. 1 stavebného poriadku, začať výlučne iba na podnet správneho orgánu. Ďalej krajský súd prijal záver, že žalovaný vydal napádané rozhodnutie v štádiu, keď už bolo vydané právoplatné rozhodnutie o odovzdaní stavby do užívania (kolaudačné rozhodnutie), a preto už chýbal dôvod na rozhodovanie o odvolaní.

Krajský súd považoval napadnuté rozhodnutie za správne, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol Rozsudkom zo dňa 05.11.2015, sp. zn. 26S/19/2014-65.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol v súlade s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

II.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca dňa 30.12.2015 odvolanie, v ktorom navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne, aby rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania žalobca namieta nepreskúmateľnosť napádaného rozhodnutia z dôvodu nedostatku odôvodnenia, kedy rozsudok síce pozostáva z ôsmich strán, avšak samotné odôvodnenie tvorí iba niekoľko riadkov, v ktorých sa krajský súd nevysporiadal s argumentáciou žalobcu, čo podľa žalobcu spôsobuje vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a je v rozpore s právom na spravodlivý proces.

Žalobca ďalej namieta, že krajský súd v rozsudku prehliadol, že žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OUBP2-2014/028872-010, zo dňa 08.08.2014 zastavil iba konanie o odvolaní a nie konanie o dodatočnom povolení stavby. Pričom rozhodnutie o zastavení konania nebolo do dnešného dňa žiadnym subjektom vydané.

Ďalej žalobca v odvolaní uvádza, že sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu ohľadom

možnosti zastavenia odvolacieho konania z dôvodu, že sa jedná o konanie začaté na podnet správneho orgánu a považuje ho za nesprávny. Nepochybuje, že konanie o dodatočnom povolení stavby začína na podnet správneho orgánu, avšak správny orgán zastavil iba konanie o odvolaní, ktoré môže začať vždy iba na návrh účastníka konania.

Žalobca ďalej argumentuje, že akceptovaním právneho názoru krajského súdu, že žalobe nebolo možné vyhovieť s ohľadom na existenciu právoplatného kolaudačného rozhodnutia, bolo porušené právo žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu, pretože výkladom došlo k znemožneniu preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu.

III.

Žalovaný, na základe výzvy na vyjadrenie sa k odvolaniu, doručil dňa 18.02.2016 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že trvá na dôvodoch uvedených v žalobou napadnutom rozhodnutí, ďalej trvá na svojom stanovisku, ktoré uviedol vo vyjadrení k žalobe, nakoľko zo strany žalovaného správneho orgánu nebol porušený procesný postup a konanie žalovaného bolo v súlade s platnými predpismi. Ako žalovaný správny orgán sa plne stotožňuje s rozsudkom prvostupňového Krajského súdu v Nitre. Ďalej žalovaný navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť a prvostupňové rozhodnutie krajského súdu potvrdiť.

Účastník konania STAVOREX s.r.o. k odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril tak, že namieta pasívnu legitimitu spoločnosti STAVOREX s.r.o., Nitra v danom spore. Odhliadnuc od tejto skutočnosti má za to, že rozsudok Krajského súdu v Nitre vychádza z náležite zisteného skutkového a právneho stavu veci, a preto žiada odvolací súd, aby rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie alebo zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, žiadajúc ich zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý upravuje postup správnych súdov v rámci správneho súdnictva.

Najvyšší súd v predmetnej veci postupoval v súlade s ustanovením § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, podľa ktorého sa odvolacie konanie podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods.1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho

orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá, ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 246c ods.1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 221 ods.1 písm. f), h) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a konania predchádzajúceho jeho vydaniu dospel k záveru, že súd prvého stupňa náležite nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem.

Žalobca podal na krajský súd žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, pričom žiadal, aby súd zrušil žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, zistil, že odvolací správny orgán vyššie označeným rozhodnutím zastavil iba odvolacie konanie, a teda nie konanie o dodatočnom povolení stavby ako uvádza krajský súd v rozsudku. S námietkou žalobcu, že odvolací správny orgán zastavil iba konanie o odvolaní a nie konanie o dodatočnom povolení stavby sa krajský súd v odôvodnení nevyšporiadal.

Posudzujúc obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal v podstate len niektorými námietkami vznesenými žalobcom v jeho žalobe (konkrétne len otázkou prípustnosti aplikácie § 30 ods. 1 písm. h) správneho poriadku na daný prípad), pričom ani tu nepostupoval dôsledne, keď nereagoval na právnu argumentáciu žalobcu, že správny orgán zastavil iba konanie o odvolaní a nie konanie o dodatočnom povolení stavby (str. 6 a 7 žaloby). Ostatné námietky týkajúce sa nezrozumiteľnosti, nepreskúmateľnosti a nedostatočného odôvodnenia napádaných správnych rozhodnutí (str. 5 žaloby) nechal prvostupňový súd úplne bez povšimnutia.

Odôvodnenie rozsudku krajského súdu síce tvorí približne 7 strán, avšak, tak ako namietal žalobca, väčšinu textu tvorí sumarizácia skutkového stavu a obsah žaloby a vlastné odôvodnenie rozhodnutia je veľmi stručné (približne jedna normostrana). Samozrejme, pokiaľ by sa krajský súd v odôvodnení dôsledne vyšporiadal so všetkými námietkami žalobcu, nebola by námietka nepreskúmateľnosti napádaného rozsudku opodstatnená. Avšak podľa názoru Najvyššieho súdu krajský súd nepreskúmal komplexne námietky žalobcu. Krajský súd teda v konaní postupoval nedôsledne, čím postihol napadnutý rozsudok znakom nepreskúmateľnosti odvolacím súdom, pričom uvedeným postupom bolo porušené právo účastníka na spravodlivý a riadny súdny proces, ako aj zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods.1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Ústavný súd SR už vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie

súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (IV. ÚS 115/03).

V správnom súdnictve je súd viazaný žalobou vymedzeným rozsahom a dôvodmi preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, čomu zodpovedá povinnosť súdu rozhodnúť o všetkých zásadných bodoch žaloby a v odôvodnení sa s nimi aj náležite vysporiadať.

Povinnosťou súdu je rozsudok odôvodniť v súlade s § 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 2, tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, z akých podkladov súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v žalobe a zodpovedal na najdôležitejšie namietané otázky, resp. hmotnoprávne alebo procesné pochybenia správneho orgánu, ktoré žalobca namietal v žalobe.

Problematike týkajúcej sa povinnosti súdu náležite zdôvodniť svoje rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napr. v náleze č. sp. zn. III. ÚS 36/2010 ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princípov, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 157 O.s.p.), spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež zdôraznil, že súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 114/08). Súd musí súčasne vychádzať z toho, že je povinný poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.), pričom na túto skutočnosť poukazuje Ústavný súd SR vo viacerých rozhodnutiach (napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09).

Uvedenou problematikou sa už viackrát zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) - napr. v rozhodnutí *Kraska c. Švajčiarsko* z 29.04.1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30 konštatoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Rovnako ESLP pripomína, že rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (*García Ruiz c. Španielsko* z 21.01.1999).

Judikatúra ESLP a ani Ústavného súdu SR pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. (*Ruiz Torija c. Španielsko* z 9.12.1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; *Hiro Balani c. Španielsko* z 9.12.1994, séria A, č. 303-B; *Georgiadis c. Grécko* z 29.05.1997; *Higgins c. Francúzsko* z 19.02.1998).

Vzhľadom k uvedenému sa odvolaciemu súdu javí odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci ako jednostranné a formalistické, a teda ako zjavne nezdôvodnené a tým aj nesúladne s právami podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Súd prvého stupňa náležite nepostupoval

v intenciách ustálenej judikatúry Ústavného súdu, keď z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jasným a zrozumiteľným spôsobom nevyplýva, v akom rozsahu súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci, keďže v odôvodnení rozhodnutia krajský súd síce cituje právnu úpravu vzťahujúcu sa k meritu veci, avšak v odôvodnení rozsudku len opisuje postup správnych orgánov, a že rozhodnutie vydali v súlade so zákonom, avšak jasným a zrozumiteľným spôsobom sa nevysporiadal so všetkými zásadnými námietkami žalobcu vznesenými v žalobe, dôsledkom čoho má tento nezákonný postup za následok nepreskúmateľnosť napadnutého súdneho rozhodnutia.

Za stavu, že sa súd prvého stupňa nevysporiadal dôsledne so žalobnými námietkami, resp. s niektorými námietkami vôbec, odvolací súd nemohol reagovať ani na odvolacie dôvody odvolateľa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého prvostupňového rozsudku je za účelom posúdenia opodstatnenosti odvolacích dôvodov nepreskúmateľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky súčasne považuje za potrebné doplniť, že napriek apelačnému opravnému systému, ktorý sa v správnom súdnictve v Slovenskej republike v zmysle príslušnej právnej úpravy uplatňuje, primárne preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu krajský súd ako súd prvého stupňa. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho je preskúmať vecnú správnosť prvostupňových rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou prvostupňového súdu opätovne dôsledne preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, prejednať vec v medziach podanej žaloby, odstrániť vytykané nedostatky, dôsledne sa vysporiadať so žalobnými námietkami žalobcu, vrátane odvolacích námietok, znovu o nej rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd zároveň i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 15.11.2016).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.